

[SALUTACYJA *sb f*

Pierwsze i drugie a prawdopodobnie jasne (tak w salutować oraz -acyjã), końcowe prawdopodobnie pochylone (tak w -yjã).

sg N salutacyjã. ◊ A salutacyją.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Pozdrowienie; mowa powitalna [salutatio – pozdrowienie, ukłon, witanie Mącz 366a; – pozdrawianie Calep; pozdrawianie, pozdrowienie; witanie – salutatio Cn]: [Mikołaj Radziwiłł Czarny do Zygmunta Augusta:] Dziś odprawiałem salutacyją, której jego krolewska m(iłość) raczył wdzięcznie słuchać. ListyPol I 1547/391; Salutacyja też będzie, ale instrukcja na poselstwo musi ta być, którą jego k(rolewska) miłość niech raczy podpisać i zapieczętować *maiori sigillo* ListyPol I 1547/398, 1547/405.*

salutacyja od kogo: Potem była im powiedziana salutacyja od braci starszych i inszych etc., Którą oni wszyscy barzo radzi słyszeli i zasię życzliwie salutować rozkazowali etc. *AktaSynod* I 66, 192; Naprzód salutacyja od br. starszych z Czech i z Morawy wszystkiemu synodowi przez br. Eneasa jest odniesiona, a od wszystkich wdzięcznie przyjęta. *AktaSynod* IV 96, 26, 101.

Szereg: »salutacyja i pozdrowienie«: A iż to winszowanie *ex integro et sincero* jej kro(lewskiej) m(iłości) *animo* pochodzi, tedy ja, *qui sum eius maiestatis conscientiae testis* świadczę, że ta salutacyja i to pozdrowienie *ex mente sincera proficiscitur*. *ListyPol* III 1551/114.

Synonim: pozdrowienie.

Cf [SALUTOWANIE]